
[DODYSPUTOWAĆ SIĘ *vb pf*

3 sg m praet dodysputował się.

Sł stp, Cn brak.

Uzyskać, osiągnąć coś przez dysputę, polemikę, rozmowę:

W przen:

dodysputować się czego: Czelki narod dobił się tego/ á mężnym porażeniem łrogich woysk
Papieskich/ tudzież fałszywych Prorokow/ zwłaszcza mnichow/ krwie rozlewáním dody(putował/
że im [...] dopuszczono Sakramentu używać [!] po łtáremu/ pod oboią ofobą *TurnZwierc D3 (Linde)*.

Formacje pochodne cf DYSPUTOWAĆ SIĘ

TG